

Reménységet minden édesanyának!

„Anyá, te nem vagy tökéletes, de egyelőre jobbat nem tudok nálad!” – mondta nevetve tizennégyéves lányunk, amikor arról kérdeztem gyermekeinket, szerintük írhatok-e bátorító cikket az anyaságról, hiszen ők azok, akik előtt nap mint nap vizsgázom, ők a megmondható, mennyire hiteles a bizonyágtételem.

Nem vagyok tökéletes – szembesülök újra meg újra ezzel a ténnyel a minden napok forgatagában. Mondhatnám úgy is, hogy Isten még nem fejezett be engem, de hatalmas kiváltságnak tartom, hogy dolgozik rajtam Mesterem, formál és csiszol, amíg egyre inkább kiabrázolódik bennem a Krisztus.

Gyakran mondogatjuk egymásnak a férjemmel, hogy életünk legszebb időszakát éljük. Véget ért a pelenkázás, etetés, állandó készenlét időszaka, amikor azon rettegünk, nehogy a nagy láz, forró fazék, vagy éppen a magas lépcső tegyen kárt kis totyogóink testi épségén, a fizikai távolság okozta aggodalmak egyelőre még ismeretlenek, a jelen viszont gyönyörűsége.

Igazán boldogoknak kell lennünk – emlékeztetjük egymást –, és ennek tükröződnie kell az arcunkon, a megnyilvánulásainkban, a szavainkban: hadd lássák és tanulják a gyermekeink tőlünk azt, hogy Istennel az élet csodaszép. A boldogság Isten ajándéka számunkra, ugyanakkor a Szentlélek munkálja ki nap mint nap azoknak az életében, akik elégedettek a körülményeikkel, meglátják a szépet a maguk és a mások életében, és értékelik az isteni áldásokat. – Tudnánk-e ennél ma többet adni a gyermekeinknek, mint azt, hogy elégedettek vagyunk az Úrban?

Isten abban a kiváltságban részesített, hogy egészséges, kiegyensúlyozott, az esetek nagyobb részében engedelmes gyermekekkel ajándékozott meg bennünket. Kérdezzük is olykor munkatársaim, hogy mi a titok. Minden kegyelem – vallom teljes meggyőződéssel, ugyanakkor átgondoltam, mitől is működik a mi családjunkban öt teljesen különböző ember konfliktusoktól nem mentes, de többnyire

szeretetteljes, harmonikus együttélése. Melyek azok az értékek, amelyeket gyermekeinknek adhatunk és tapasztaljuk, hogy parányi igyekezetünket Isten gazdagon megáldja?

Ő áldást ígért azok számára, akik félik Őt, ragaszkodnak hozzá és benne bíznak minden körülményben. „*Boldog ember az, aki az Urat féli, sok örömet talál parancsolataiban. Utódja hős lesz a földön*” (112. Zsoltár)

Isten igéje a legfontosabb értékünk. Törekszünk arra, hogy Isten legyen családjunk középpontjában, az ő igéjére alapozzuk az életünket. Nélküle nem tudnánk élni sem a társadalomban, sem a családban. Ő az, aki segít irgalmasnak lenni, megbocsátani naponta többször is, ha kell, ő az, aki láthatatlanul, de nagyon is valóságosan jelen van az otthonunkban és ennek tudatában vannak gyermekeink is.

Anyaként egyik legfontosabb tennivalóm az, hogy **tiszteljem és szeressem gyermekeim apját!** Örömteli feladat ez, és Isten kegyelméből vallhatjuk férjemmel együtt, hogy a szerelem az évek múlásával nem kopott el, hanem egyre inkább megerősödik. Meggyőződésem, hogy a békés otthon egyik titka az, ha a szülők szeretik egymást, és ezt nem félnek kimutatni gyermekeik előtt sem.

Szeretet és elfogadás. Mindhárom gyermekünk különböző adottságokkal, hajlamokkal, természettel rendelkezik. Lányunk szókimondó, bátran felvállalja a véleményét, nyitott és barátságos. Kisebbik fiúnk heves, lobbanékony természetű, amilyen gyakran és szenvedélyesen kiáltja, hogy „szeretlek anyá!”, ugyanolyan hevesen tud harcolni a maga igazáért is, annyira, hogy sokszor zeng a ház. Reménykedem és imádkozom, hogy ez a hevesség az Úr szolgálatában gyümölcsözőn majd. Vele ellentétben

a bátyja hatalmas türelemmel és nyugalommal viseli kisöccse dühkitöréseit. Ha el tudjuk őket fogadni úgy, amint vannak, és éreztetjük velük, hogy hibáikkal együtt odaadón szeretjük őket, akkor kezdődik el a változás az életükben.

Bátorítás és megelőlegezett bizalom. Nem mondom, hogy már elértük volna, de törekszünk arra, hogy senkiről rosszat ne mondjunk, főleg nem gyermekeink előtt. Ha előítéleteket ültetünk el gyermekeinkben másokkal szemben, hogyan fognak akkor megbízni az emberekben, testvérekben? Próbáljuk mindenkiről a legjobbat feltételezni, beszéljünk elismerően testvéreinkről, az őket tanító tanárokról, vezetőkről, hogy bátorítást nyerjenek és bizalommal legyenek irántuk!

Türelemes konfliktuskezelés. Törekszem erősnek és nyugodtnak maradni hatalmas viták és duzzogások között is, hiszen csak így tudom elérni, hogy megtanulják kezelni a kialakult konfliktusokat türelemmel és szeretettel. Férjem egyik kedvenc jelszava: légy irgalmas, remélem, örökre a szívükbe vésődik.

Míg ezeket a sorokat írom, gyönyörűen ragyog a tavaszi napsugár odakint. Hogy a mi életünkben mindig fog tartani ez a napsugaras időszak, Isten tudja egyedül. De nem félek, hiszen Isten reményteljes jövőt ígért az övéinek, így nekem is, és tudom, hogy ha ő ott lesz velem, akkor jöhet bármi, az ő szeretete, hűsége nem változik! „*Mert csak én tudom, mi a tervem veletek, békességet és nem romlást tervezek és reményteljes jövőt adok nektek*” (Jer 29,11).

Ezt a reménységet kívánom minden édesanyának!

BOROS RÓBERTNÉ EMÍLIA,
Temesvár

„a békés otthon egyik titka az, ha a szülők szeretik egymást, és ezt nem félnek kimutatni gyermekeik előtt sem”

Munkakongresszus Szatmárnémetiben

A küldöttek titkos szavazással meghozták a döntést: a szövetséget terhelő tetemes adósságot nem görgetik tovább, hanem a kolozsvári ingatlan eladásából egyenlítik ki a szalárdi öregotthon tulajdonba vételével kezelt tartozást. A Belső Szabályzat 5. pontjának változtatásáról nyílt szavazással történt döntés.

A gyűlést vezető elnökség (balról jobbra): Budai Lajos, János Csaba, Kovács József, Simon József, Veress Efraim és Szűcs Sándor

Aprilis 12-én, szombat délelőtt fél 11-kor kezdődött a szatmárnémeti imaházban az RMBGYSZ 2014-es munkakongresszusa. Az áhítaton ketten buzdítottak imádkozásra: Mezei Ödön negyedéves teológiai hallgató és Bándi Sándor nyugalmazott lelkipásztor.

Pontban tizenegy órakor köszöntötte a résztvevőket Kovács József főtitkár és megtartotta a jelenlét nyilván tartást. Sokan eljöttek, a 170 küldött megtöltötte a termet. A vezetőségből hárman mondták el előszóban a jelentésüket: a szövetségi elnök, a főtitkár és a gazdasági alelnök (a kongresszusi füzetet, az alegységek beszámolóival a küldöttek előre megkapták).

A bevezetőben Dr. Simon József szövetségi elnök a januárban hazaköltözött id. Veress Ernőre ekképpen emlékezett: „Sokan vagyunk itt azok, akik áldást nyertünk az Úrtól testvérünk által, maradjon az ő emléke áldott mindnyájunk szívében.” A következőkben értékelte a szövetség irodájának működését: „Sikerült úgy gazdálkodni a pénzzel, hogy ne legyen fennakadás. Azt nem mondhatjuk, hogy bőség lenne, de nem futunk minuszba”. Ugyanitt köszönetet mondott a gyülekezeteknek, amelyek rendszeresen beküldik a szövetségi járulékot. Sajnálkozással említette, hogy van, ahol ez évről évre elmarad. Lehetne a pénziánnal magyarázni, mégis úgy látja, hogy ez nem annyira a pénz, hanem inkább a hozzáállás kérdése.

Beszélt a múlt évben tett látogatásairól, amikor találkozott a szolgatársakkal, igyekezett időt tölteni velük, hogy jobban megismerje nehézségeiket. Örömmel nyilatkozott a Hargita

tábor lelkipásztor hetéről, a közösség áldásairól, és arra bátorított, hogy élni kell ezzel a lehetőséggel, és senki ne maradjon el az ilyen alkalmakról.

A 2013-as bemelegítési statisztikánál a szövetség elnöke hosszabban elidőzött: „Ha belenézünk a füzetbe, elszorul a szívünk, vagy elszégyelljük magunkat, vagy elkezdünk sírni. Alig jutok szóhoz, amikor a bemelegítettek számánál látom azt a sok nullát.” A „Jól van ez így? Fáj ez nekünk? Hol van az elakadás, miért nem megy a munka?” kérdések után hangsúlyozta: „Alázkodjunk meg az Isten előtt, és jöjjünk bűnbánattal. Annyi minden van az életünkben, salak, öemberi megnyilvánulás, amitől meg kell tisztulni. Isten meg tudja változtatni ezt a helyzetet, és tud adni győzelmet, hogy örüljünk az aratók örömeivel.” Úgy indulni tovább, Uram nem akarok haszontalan lenni, még egy esztendő, és ezen igyekeznék egész éven át, – fejezte be jelentését a szövetség elnöke.

Tárgyalásra került a kongresszusi füzetben megadott minden napirendi pont. A Tanács határozatait az aktuális ügymenettel kapcsolatban a főtitkár ismertette, valamint Veress Efraim kommunikációs alelnök és Budai Lajos főtitkár-helyettes. A két nagy fontosságú döntés előtt a küldöttek kifejtették álláspontjaikat, a Szabályzat módosításánál közel húsz percben, a szalárdi öregotthon adóssága ügyében több mint 25 percben. Az 5. cikkely B. pontjának a beiktatását a gyülekezetek alapítása körüli rendellenességek tették szükségessé. Az új változat szerint: „A gyülekezetet alapítani kívánó baptista hívők csoportja először leánygyülekezetet hoz létre. Egy leánygyüleke-

zet akkor válhat teljes jogkörű gyülekezetté, ha betölti az alábbi két feltételt: legyen legalább két, az anyagyülekezet által is elismert és jóváhagyott igei szolgálattevője, és a jogi személyiséggé válás kérését megelőző öt évben a szövetségi járulékuk legyen kifizetve.”

Az öregotthon adósságrendezése mostmár nem tűr halasztást, mondotta a tárgyalást vezető szövetségi elnök, egyfelől, mert a tavaly októberi, a kérdés megoldására összehívott kolozsvári gyűlés óta sem történt lényeges előrelépés, másfelől pedig, hogy „a hívő ember megadja a tartozását”. A küldöttek titkosan szavaztak, 124-en adtak egyetértő választ a Tanács által javasolt megoldásra.

Az Elnökség fegyelmi ügyekben is tájékoztatta a küldötteket. Veress Efraim szólt arról a gyülekezetről, ahol a fenyték alkalmazása (két hónapon át nem úrvacsorázhattak a gyülekezet tagjai) eredménnyel járt. Kovács József főtitkár testvér pedig azt közölte, hogy az a két lelkipásztor, akik (egyikük jelenleg is aktív, a másik már nyugdíjas) majdnem két éven át fenyték alatt voltak, a bűnbánat és bocsánatkérés kifejezése után fel lettek oldva a fenytékek alól.

A munkakongresszus munkálatai egyvégtében, frissítő szünet nélkül folytak. Végezetül Kovács József főtitkár *Hirdesd az igét!* címmel, a 2Tim 4:1-5 alapján adott át igei üzenetet. Délután fél háromkor szólt a befejező ének és ima, majd a küldöttek a házigazdák kedves vendéglátását élvezhették. *(V. E. és Sz. L.)*

Küldöttek az imaház énekkari székein.

Akik szeretik és várják vissza

MÁJUS 29.: A MENNYBEMENETEL NAPJA

Mi emberek, életünk minden napján tapasztaljuk az isteni áldás valóságát, vagy annak szükségességét. Az áldás elnyerése az Ószövetségben össze volt kötve az atyai áldással. Jákób mindent megtett érte, hogy ezt elnyerje. Fontosságát nem tudjuk igazán felmérni, míg meg nem tapasztaljuk annak hiányát.

Pál apostol az ApCsel 14-ben így beszél erről: „Jóllehet nem hagyta magát tanúbizonyság nélkül, mert jóltevőnk volt, adván mennyből esőket és termő időket nekünk, és betöltvén eledellel és örömmel a mi szívünket.” Isten általános áldását birtokolja minden ember, betöltve szükségüket naponta.

Jézus Krisztus mennybemenetele előtt kivitte tanítványait Bethániáig, és felemelve kezeit, megáldotta őket. „És lőn, hogy míg áldá őket, tőlök elszakadván, felvitették a mennybe. Ők pedig imádván őt, visszatérének nagy örömmel Jeruzsálembe, és mindenkor a templomban valának dicsérvén és áldván az Istent. Ámen.” (Lk 24:51-53)

Jézus Krisztus áldását az ő tanítványai birtokolják

Áldásának feltétele, hogy követői legyünk, akik elfogadták Jézust személyes megváltójuknak és elnyerték bűneik bocsánatát. Tanítványai azok, akik követésébe álltak, mint az apostolok és életükkel őt szolgálják.

Személyes szentségre hívott bennünket az Úr: „mert meg van írva: Szentek legyetek, mert én szent vagyok.” (1Pt 1:16)

Jézus Krisztus áldását azon tanítványai kapják, akik életükkel őt dicsőítik

Megmosódtak, megtisztultak naponta bűneiktől drága vére által és hálából odaszánt étellel őt szolgálják. Lényük az ő jelenlétét tükrözi vissza, áldásának hordozóiként, kiábrázolódik bennük a Krisztus. Ő most a mennyben van, hogy helyet készítsen az övéinek, közbenjár az Atyánál, esedezik értünk.

Jézus Krisztus áldását azon tanítványai nyerik el, akik őt imádják és várják vissza mint királyt

Vissza fog térni, mint a mindenség királya, hogy magához vegye az övéit a mennyei honba, mert ő a Királyok-Királya és Uraknak-Ura. Átszegtett keze ma is áldásra van terjesztve, hogy megáldja azokat, akik őt szeretik és várják vissza teljes szívvel.

KELEMEN SÁNDOR TOMI

A Krisztus mennybe felméne

A Krisztus mennybe felméne,
Hogy nekünk helyet szerezne,
Atyjával megbékéltetne,
Életre bévinne.

Ó, mi kegyelmes Úristenünk,
Emlékezzél meg mirőlünk,
Ki meghaltál volt érettünk,
Légy jelen mivelünk!

Te látod mennyből életünket
És nagy keserűségünket;
Vigasztald meg mi lelkünket,
Hogy higgyünk tégedet.

Mert megfogadtad minékünk,
Hogy léssz örökké mivelünk;
Adjad Szentlelked minékünk,
Hogy benned hiessünk.

És oltalmaz meg mindentől,
Szent Atyádnak haragjától,
Ördögtől és kárhózzattól,
Minden dühösségtől.

Tekints nagy gyarlóságinkra,
E világ csalárdságára,
Vigy bé a nagy boldogságba,
Te szent országodba.

Egyetemben keresztyének,
Az Úr Krisztust dicséritek,
Őnéki hálát adjatok,
Felmagasztaljátok.

Dicséret legyen Atyának
És ő Fiának, Krisztusnak,
És a mi Vigasztalónknak,
A Szentháromságnak.

Várad, 1566

Régi magyar ének
ismeretlen szerzőtől

HIRDETÉS

Férfi énekeseket várunk az evangélizációra és az előzetes próbákra!

Kedves lelkipásztorok és karmesterek! A Bihar megyei gyülekezetek segítségével szeretnénk megszervezni egy olyan evangélizációs koncertet, amelyen egy nagyszámú összevont férfikórus emelheti fel hangját Istenünk dicséretére. Lehetőségünk lesz egymás hite és éneklése által megerősödni és az evangéliumot továbbítani az elveszetteknek. Reménykedünk abban, hogy összeáll egy 150-200 tagú férfikórus. Az evangélizációs koncert dátuma: május 31., Nagyvárad. Az Úr igéjét Simon József lelkipásztor hirdeti.

Az első próbát május 10-én, Nagyváradon tartjuk, ahova várjuk férfitestvéreinket Bihar megye körzeteiből (és nem csak). Az éneklésre kerülő 8-10 éneket elküldjük a gyülekezeteknek. A férfikórust egy kisebb zenekar kíséri majd. Kérjük, hogy a lelkipásztorok, karmesterek, ill. zenei vezetők bátorítsák a férfi énekeseket, hogy vegyenek részt ebben a szolgálatban. Ugyanakkor, ők maguk is kapcsolódjanak be az éneklésbe, példát mutatva és közösséget vállalva a kórustagokkal. Szeretnénk tudni, hányan szándékoznak részt venni, ezért kérjük, lelkipásztor vagy karmester testvéreink jelezzék ezt a következő e-mailcímen: szekely.andras@yahoo.com, vagy telefonszámon: 0721 479 946. Hisszük, hogy áldást nyerünk és áldást adunk majd tovább, ami bátorít bennünket egy újabb ehhez hasonló alkalom megszervezésére.

Imádkozó lelkülettel, a Megváltó Urunk nevében, kívánunk sok áldást.

A szervezők nevében: SIMON JÓZSEF lp. és SZÉKELY ANDRÁS karmester

Női csendesnapok Lupényban

Tavaszi fényárban, március elsején-másodikán, ismét női csendesnapokat tartottunk a lupényi gyülekezetben.

Akárcsak mint tavaly, most is sokan eljöttek városunkból, annyira, hogy a 16 taghoz szokott kis imaházunk egészen megtelt ezeken az alkalmakon!

Szombat délután 4 órakor kezdünk. *Bálint Pál* vendéglelkipásztor kért áldást az alkalomra, Isten jelenlétének megtapasztalásáért esedezve. *Tóth Róbert* helyi lp. a Péld 31:10-12, 25-30 igékkel üdvözölte az egybgyűlteket.

Kovács Tünde helybeli református lelkipásztor igei üzenete Mt 5:14-15 verseire épült: „Ti vagytok a föld sója, Ti vagytok a világ világossága” – *Ha nem lehetek csillag az égen, leszek egy kis mécses a házban, aki legalább ott, otthon világít (Kasza István)*. Ez a nők leggyakoribb szerepe, amit a hétköznapi napokban töltenek be. Kis mécsesként, otthon világítunk a magunk kicsiny szűk körében. Ízt adunk azoknak, akik körülöttük élnek. Ez a mi hivatásunk! A Lélek ereje nélkül nem tudunk világosságot árasztani, sem ízesíteni. Csak úgy tudunk világítani, ha Krisztusból, a fényforrásból élünk. Ő mondta: „Én vagyok a világ világossága! Aki én hozzám jön, az nem jár sötétségben!”

Antal Amália, a lupényi RMDSZ részéről szól: „A nő elsődleges szerepe a család. Égető kérdés: vajon képesek vagyunk átadni gyermekeinknek azt, ami tényleg fontos? Mi történik, ha értékrendünkben az anyagi dolgok fontossága meghaladja a lelki dolgokat? Mi történik, ha nincs türelmünk a gyermek sebéért észrevenni, őt megölelni? Borzasztó dolog történik. A gyermek kimegy a világba, s többet nem lesz bizalma a család felé fordulni

bajaival és gondjaival. Isten segítsen emberformáló, magas hivatásunk betöltésében!”

Bálint Pálné Ibolya meghívott előadónk személyes bizonyágtevással kezdte. Majd a Lk 10:38-42 alapján szólt az egy szükséges dologról, a jobbik rész választásáról. Márta és Mária lelkületét elemezve, kifejtette, hogy a nő elsődleges feladata a gondoskodás, a befogadás. „Ez a mi feladatunk. Az Úr Isten belénk helyezte ezt a vágyat, hogy befogadjunk, vonzó otthont teremtsünk, otthonossá tegyük a világot és tápláljuk, gondozzuk a ránk bízottakat. Nem állítjuk szembe e testvéreket. Itt bennünk él a Márta, és kell is, hogy éljen bennünk! S ez mind rendben van így!”

Mégis, mintha szépséghibát látnánk itt: „Most éppen, Márta, nem ennek lenne az ideje! Most gyere, ülj le! Beszélgessünk, most rád szomjazok! Te kellesz nekem!”

Nagyon csalódnék, ha az Úr Jézus azt hozná fel nekem, panaszként, hogy „Nem volt időd rám! Volt időd a munkára, keresztyén munkára, könnyen jártál a börtönökbe, egész Romániába, százakkal és ezrekkel leveleztél... de Reám nem volt időd!”

Mély belső szomjúság létezik a lelkünkben. Isten elhelyezte szívünkbe az örökkévalóságot (Préd 3:11). Annyira mélyen vágyunk valami után, hogy a földi dolgok nem elégíthetnek ki bennünket. Isten-alakú úr van bennünk, mit csak Isten tud betölteni! De Isten ezt teljesen betölti!...

Máriát elcsendesedve látjuk Jézus lábainál. „Sokszor tapasztalom, hogy úgy kiürülök, úgy elfáradok, úgy elszáll az erőm, s elég leülnöm Isten

jelenlétében egy székre, egy fotelre, vagy egy ágyra, elég néhány perc, hogy lelkem föltöltődjön!”

Így juthatunk el a Péter apostol által ajánlott szelíd és csendes lélek ékességére (1Pt 3:4). Hogyan is lehetnénk szelídek, ha nem csendesedünk el Isten előtt? Mária életében egy gyönyörű fokozódásnak vagyunk a tanúi. Először ott látjuk ülni Jézus lábainál, amint hallgatja az ő beszédét. Majd a 11. részben azt olvassuk, hogy Jézus elé borul, teljes megadással.

„Nagyon sokáig úgy élt bennem, és úgy tanultam meg imádkozni, hogy elképzeltem, hogy Jézus Krisztus velem szemben ül, és beszélgetek Vele. Elmondom neki, mi a nehézségem, mi a problémám, mi a gondom, bajom, hálás vagyok neki a dolgokért, s úgy beszélgetünk. Ez egy idő után megváltozott. Most úgy látom Jézus Krisztust, Istent, mint egy hatalmas, fehér trónon ülő Királyt. Meghajlok Előtte révületben, már nem tudok lábon maradni!”

A Jn 12. szerint Mária elővesz egy font igazi drága nárdusból való kenetet, s azt az Úr Jézusra tölti. A ház betelik Krisztus illatával. Máriát is átgátta ez az illat. „Ma is így van: akik Krisztust befogadják, azok az Ő illatát terjesztik! Ez a mi legnagyobb szükségletünk! Ez által lehetünk igazán áldássá mások számára!”

Vasárnap délután *Tóth Róbert* lelkipásztorunk vezetése alatt, a 84. zsoltár felolvasásával tovább folytattuk áhítatunkat. „*Mily szerelmesek a te hajlékaid! Bizony jobb egy nap a Te udvaraidban, mintsem másutt ezer!*”

Meghívott előadónk az 1Kor 4. első versei alapján szólt a női hivatás különféle feladatköréről, ahol mindenütt a hűség kíváncsít meg! Íme, néhány szerepkör: „anyám lánya, férjem felesége, gyermekeim anyja, unokáim nagyanyja, baráti kapcsolatok építője”; mindezekben alapos eligazítást nyertünk.

Befejezésül *Bálint Pál* lelkipásztor 1Pt 3,8-12 alapján hirdette az ígét.

„*Tégy Uram, engem áldássá!*

Lelekedet úgy várom!”

Az előadások meghallgathatók:

[http://baptista.ro/vajdahunyad/igeh.írott formában: sborszasi@yahoo.com](http://baptista.ro/vajdahunyad/igeh.írott%20formában%3A%20sborszasi@yahoo.com)

BORZÁSI GYÖNGYI

Lupény

„Oszd meg a hitedet” – a 10. KELEK, Nagyszalontán

Révész Árpád szombathelyi ny. lp. tartott előadást és gyakorlati foglalkozást. A baptista egyház korábbi elnöke jelenleg az Egyéni Evangélizáció magyarországi igazgatója, aki 25 évvel ezelőtt kapta meg a missziós mozgalom szakképesítését. A bevezetőben megtudtuk, hogy az *Evangelism Explosion* Angliából indult el és ma már 220 országban működik. A név magyarosításában, hogy megtartsák a kezdő E-betűket, elhagyták a „robbanó” szó szerinti fordítást; célkitűzésük az evangélium egyszerű és hatékony átadása minél több embernek. Április 5-én, szombat reggel 10 órára közel ötven lelkipásztor és szolgálattevő jött el a szalontai imaházba – az országhatár mindkét oldaláról – a Körösök vidékének gyülekezeteiből. A találkozót Kovács Gyula missziókerületi elnök szervezte és vezette, kezdéskor Mezei Ödön negyedéves teológiai hallgató buzdított imádkozásra, az éneklést Mike József lp. vezette. Befejezéskor Kiss Tibor Péter, a Körös-vidéki Egyházkerület elnöke ismertette a nyári programokat és szorgalmazta a KELEK-találkozók folytatását. (Sz.L.)

VII. Határmenti karvezetői és énekkari kurzus

Felejthetetlen hétvégét tölthettünk Békéscsabán február 28. és március 2. között – péntek délutántól vasárnap estig. Közel negyven karvezető regisztrált – kezdők és haladók. Az első két napon csoportbeosztás szerint karvezetési foglalkozásokon és kóruspróbákon vettünk részt. Szombat este meghallgattuk a jótékonysági koncertet, amelyen közreműködött a Vox Nova férfikar, Tóka Szabolcs és Ágoston orgonaművészek, valamint a Körös-vidéki Rézfúvós Együttes. A vasárnap délelőtti és délutáni istentiszteleten Meláth Attila lelkipásztor hirdette az igét és mindegyik karmester vezényelt éneket. A hetedik határmenti karvezetői és énekkari kurzus programjainak a békéscsabai Csabagyöngye Kulturális Központ adott otthont. Soli Deo Gloria! (Szász Attila)

Az alábbi fotón az erdélyi résztvevők a tanárokkal (balról jobbra), az első sorban: Erdei István csoportvezető tanár – Békés, Kiss Sámuel – Kraszna, Bányai Helga – Szatmárnémeti, Vincze Beáta – Kiskapus, Márton Andrea – Magyarlóna, Vura Éva – Paptamási; **a hátsó sorban:** Garai Zsolt zenetanár – Nagyvárad, Gergely István – Magyarremete, Veres Dániel – Barót, Oláh Gábor kurzusvezető karnagy – Budapest, Seletye Dávid Szatmárnémeti, Szász Attila Bihar és Oláh Miklós csoportvezető tanár szintén Budapestről (a képről hiányzik a szilágypercesi Borzási Mirjám).

Megtérés – ige – szeretet – imádság – óra

Most egy éve, május 11-én, egy szép tavaszi szombaton tartott konferenciát *Az imádkozás és a misszió* címmel a váradi missziókerület – a nagyvárad-betleheми imaházban –, amelynek fő előadója néhai **Veress Ernő** nyugalmazott lelkipásztor volt. A délelőtti elhangzott előadás szerkesztett változatát adjuk itt közre. A terjedelmi korlátok folytán csak az egyes alcímek kifejtése rövidült, a mondatok többnyire érintetlenül megmaradtak, és a sajátos nyelvi kifejezésmódnál fogva, mintha csak élőben hallanánk az előadót.

„Feltámadott az Úr! Valóban feltámadt! És él a mi Megváltónk. Ezért vagyunk ma itt, és az ő nevében, ezen a missziós konferencián” – ezzel a köszöntéssel kezdte beszédét, annak kapcsán is, hogy csak egy héttel korábban volt az ortodox húsvét.

Közös nevezőre kell jutnunk

Hálás vagyok a Jóistennek, hogy lehetővé tette számomra, hogy eljőjtek feleségemmel együtt és a testvérekkel találkozhatunk. Ez a betleheми épület nem a legnagyobb épülete Nagyváradnak. A gyülekezetek közül sem a betleheми a legnagyobb. Járt-e valaki Edinborough-ban? Én sem jártam, de amiért most szóba hozom az az, hogy 1910-ben ott tartottak egy nagy jelentőségű, missziós világkonferenciát. A részt vevők több keresztyén felekezetet képviseltek. A munkálatok nyolc bizottságban folytak. Ezek közül az első hétben nem adtak helyet a hitelvi vitának, abban egyeztek meg ugyanis, hogy a felekezeti különbségeket nem tárgyalják. A nyolcadik bizottság erre is kapott megbízást. Mert bár korábban is tudták, de a konferencián még inkább rájöttek arra, hogyha együtt akarnak munkálkodni a misszióban, akkor közös nevezőre kell jutniuk. Emlékeznek-e rá a testvérek a

hívó élet és a keresztyén egység ama hármasszabálya, amit történetesen a mi elődeink, a baptisták fogalmaztak meg? Az első ez volt: a fő dolgokban, az üdvösségre tartozó dolgokban egyetértés, egység. A második: a kisebb, a nem üdvösségre tartozó dolgokban szabadság. A harmadik pedig: mindenben szeretet.

A misszió az Isten terve

A misszió megbízás, küldetés – az emberek megtérítésére-megmentésére. Mondhatnánk így összefoglalva, az Isten üdvözítő terve, és ennek a tervnek a megvalósítása. Már a bűneset után, elhangzik az első evangélium, hogy az asszony magva a kígyó fejére fog taposni – aki az embert elcsábította és bűnbe vitte – le fogja győzni a kígyót. Isten missziós terve meg volt, készen volt, amely felől szóltak a próféták, hogy mely, vagy milyen időben teljesedik be. És így Isten használt embereket Jézus Krisztus földjövetele előtt, kiválasztott eszközöket, és az ő missziós tervét úgy felvázolta, úgy kijelentette – emberek életében, próféták által.

Ha nézzük a Bibliát, a hívők atyjának nevezik Ábrahámot, akit Isten missziós tervének megfelelően kiválasztott, és azt mondta neki: *„Eredj ki a te földedből, a te rokonságod közül, arra a földre, amelyet mutatok neked”*. Mit tett Ábrahám? Kiment, nem tudva hova, de engedelmeskedett. Igen, Ábrahám a hívők atyja: *„a te magodban megáldatnak a földnek minden nemzetségei”*.

Aztán ott van a választott nép, missziós céllal. Isten azért sokasította meg Ábrahám utódait, hogy bizonyoságtevők legyenek a többi nemzet, a pogányok között. Ismerős a történet, Ábrahám utódai Egyiptomba kerültek, aztán telt-múlt az idő. Isten egyszer letekintett, látta népének nyomorúságát. Ez a letekintés nem azt jelenti, hogy addig nem törődött, de akkor úgy „fölmérte” a dolgot, hogy „na, időben cselekedni kell”, mert Isten időszámítása mindig helyes és pontos. És akkor hívta Mózeszt.

Az ő élete is csodálatos, de most csak az elhívásról. Amikor neki el kellett menekülnie, mert ő akart „missziózni”, akart segítségére lenni a választott népnek, de „félresikerült”, csődött mondott az ő próbálkozása – mert nem jött el az Isten órája. És aztán amikor megszólítja Isten őt, amikor a juhokat őrizte, és menekült: *„Mózes, Mózes!”*, felfigyelt, ég a csipkebokor, Mózes: *„odamegyek, hogy megnézzem”*, ég de nem ég el, ez valami rendkívüli csoda. Mózes, ne jöjj ide, ez a hely szent, oldd le a te saruidat.

Aztán majd, az Istennel való beszélgetésből az volt, hogy Isten elhívta, elküldte, hogy legyen missziós ember. Missziós küldetése volt, a fáraó előtt képviselni Istent, a Mindenhatót, Izrael Istenét, akinek meg van az missziós terve az ő népével kapcsolatosan. Mindez nagyon csodálatos.

Nagy a kegyességnek ez a titka, hogy Isten megjelent testben

Most szeretnék átmenni az Újszövetségbe, a missziós tervvel kapcsolatosan, hogyan tekint vissza Pál apostol erre. Megkérlek szeretettel egy testvért, hogy az Ef 1:3-14-et olvasná fel: *„Áldott az Isten, a mi Urunk, Jézus Krisztus Atyja, aki megáldott minket minden lelki áldással a mennyekben, a Krisztusban. Mert kiválasztott minket öbenne a világ teremtetése előtt, hogy szentek és feddhetetlenek legyünk öelőtte. Szeretében előre elhatározta, hogy fiaivá fogad minket Jézus Krisztus által, akaratának tetszése szerint, kegyelme dicsőségének magasztalására, amellyel megajándékozott minket a Szeretettben. Benne van a mi váltáságunk az ő vére által, a bűnök bocsánata kegyelmének gazdagsága szerint, amelyet nagy bőszéggel közölt velünk minden bölcsességgel és értelemmel. Megismertette velünk akaratának titkát az ő jó kedve szerint, amelyet előre elhatározott magában, az idők teljességének rendjére nézve, hogy Krisztusban mindeneket egybeszerkeszt, mind amelyek a mennyben, mind amelyek a földön vannak. Öbenne kaptunk örökséget, ahogyan*

az előre el volt rendelve annak végzése szerint, aki mindent az ő akaratának tanácsából munkál, hogy dicsőségének magasztalására legyünk, mint akik előre reménykedtünk Krisztusban. Őbenne titeket is – miután hallottátok az igazság beszédét, üdvösségetek evangéliumát, amelyben hittetek is – megpecsételt a megígért Szentlélekkel, aki örökségünk záloga, hogy megváltsa tulajdonát dicsőségének magasztalására.” (Ef 1:3-14)

Még mielőtt valaki valamit tett volna, Istennél készen volt a terv, ahogyan ő ezt megvalósította, ahogy leírja itt Pál apostol, az ő dicsőségére és az ő magasztalására – a mi üdvösségünkre: „Áldott az Isten és a mi Urunk Jézus Krisztus Atyja, aki nagy irgalmából újonnan szült minket élő reménységre Jézus Krisztusnak a halálból való feltámadása által romolhatatlan, szeplőtelen és hervadhatatlan örökségre, amely a mennyben van fenntartva számotokra.” (1Pt 1:1-3)

„...tudva, hogy nem veszendő holmin, ezüstön vagy aranyon váltattatok meg atyáitoktól örökölt hiábavaló életektekből, hanem Krisztusnak, a hibátlan és szeplőtlen Báránynak a drága vérére. Ő ugyan a világ teremtése előtt ki lett választva, de az idők végén jelent meg értetek.” (1Pt 1:18-20)

Ami Péter levelében is, meg Pál apostol levelében közös, a felolvasott igékben, hogy visszamegy a kezdethez, hogy „eleve, előre”. Isten az ő mindentudásánál fogva, aki mindent tudott előre, hogy mi fog történni, neki meg volt – bocsánat a kifejezésért – a programja, a világ teremtésével, az emberiséggel kapcsolatosan.

Most hadd mondjam: biztosan bánkódott Isten az emberiség bűne miatt, mert le van írva: megbántam, hogy teremtettem az embert, de mégis, hadd mondjam, nem érte Istent olyan meglepetés, hogy „na most nem tudom, hogy mit csináljak”, mert az ember vétkezett, ilyen nem volt, és nem lesz. A mindenható, mindentudó Isten az ő tervében, csodálatosan elkészítette előre az üdvtervet, és úgy lépésről lépésre az ő bölcsessége szerint véghezvitte. Erről beszél Pál és Péter apostol is. El volt rendelve, előre, hogy Jézus Krisztus meg fog halni értünk, „nem aranyon-ezüstön, hanem a hibátlan, szeplőtlen Bárány vérére” lesz megváltva az emberiség.

Tehát a misszió, a küldetés itt összpontosult, már az Isten tervében,

hogy Jézus Krisztus lesz a Megváltó, a Küldött, a nagy misszionárius, aki eljött, hogy „az atyák szívét a fiakhoz, a fiak szívét az atyákhoz”, hogy mindnyájunkat Istenhez térítsen és vezéreljen bennünket.

Van egy ige még, de tudjuk ezt kívülről: „Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az ő egyszülött fiát adta, hogy valaki hisz őbenne el ne vesszen, hanem örök élete legyen”. Amit Pál apostol itt leírt, részletesen és olyan szépen és gazdagon, vagy Péter apostol is, vagy az apostoli levelekben megtalálunk, az itt, az Úr Jézus Krisztus által elmondott egy biblia-versben is benne van.

Isten misszióterülete a világ

Isten misszionáriusa Jézus Krisztus, küldötte, megbízottja – ezt jelenti misszionárius. És a cél, hogy az emberek ne vesszenek el, hanem üdvözüljenek. És feltevődik itt egy kérdés: az eleve elrendelés, elhatározás... Mert úgy tűnik, Pál és Péter is olyan magabiztosan mondják, persze nem a magukét, hanem amit az Úr kijelentett... Tényleg, valóban úgy van? Isten missziós terve megvalósul? Mert sok ígéret beteljesedett már, még a többi is be fog teljesedni? Vagy hogy vagyunk azzal, hogy Isten úgy szerette a világot... És akkor a világon nem fog mindenki megtérni? Vagy mindenki megtér? ...Nem, nem mindenki a hit – ez is meg van írva.

Nem szeretném a Biblia apró részleteit külön alapelvekként tüntetni fel, mint ahogy tették némelyek, eltévelyedvén a jó útról, amikor azt mondták: ha az üdvözül, akit Isten kiválaszt, akkor minek hirdetni minden embernek az evangéliumot? Pedig Jézus Krisztus azt mondta: „elmenvén széles e világra, hirdessétek az evangéliumot minden teremtsnek”.

Itt szeretnék valamit röviden, határozottan mondani: azért, amiért nem fog minden ember üdvözülni, mert nem lesz minden ember hívő, azért nem hiúsul meg az Isten missziós terve. Figyeljük meg, a Jn 3:16 olyan alap, amihez lehet igazodni, meg lehet a többit érteni. Így határozta meg az Úr Jézus: „Úgy szerette Isten e világot...” Személyválogatás nélkül, feltétel nélkül minden embert. Ez egy alapigazság. Sőt kijelenti igéje: „Mindnyájan vétkeztek, mindnyájan szűkölködnek az Isten dicsősége nélkül”, s mindenkinek szüksége van a megváltásra. Ezt kínálja fel Isten, aki feltétel nélkül szeret minden embert.

Az evangélium igazsága továbbá az, hogy az üdvösség feltételhez van kötve: „Aki hisz” – Isten mindenkit szeret, akkor is, amikor még nem hisz. A mi hozzánk való szeretetét abban mutatta meg, hogy amikor még bűnösök voltunk, Krisztus értünk meghalt. Ezt nem vitathatja el senki, ez az isteni kijelentés és igazság, amiről bizonyosságot tett, amikor az ő Fiát a kereszten mindenkiért adta.

Isten akarja, hogy az ő országának evangéliuma minden néphez eljusson bizonyossággal. Addig nem jön el az Úr Jézus. Szeretnénk, hogy visszajöjjön? (Igen! – válaszolják sokan.) Én nagyon szeretném, azt is, hogy ő visszajöjjön, vagy azt, hogy én menjek már hozzá. Szinte nem is merem mondani, hogy naponta hányszor, de nincs nap, hogy ne kérném az Úrtól: Jövel, Uram, Jézus – vigyél el Uram! De egy dolgot tudnom kell, addig nem történik meg az Úr visszajövetele, hogyha engem el is visz, de mások még maradnak, vagy engem is hagy, amíg jónak látja, hogy hirdetve legyen az evangélium, és a missziómunkát – a feladatot, a megbízatást – teljesítsük.

(Folytatása a köv. számban.)

„Nagyszerű lehetőségnek tartom ezeket a csendes hétvégéket”

Bemutatjuk, előzetesen, a hargitai női csendesnapok előadóját, Varga Anikó testvérnőt.

Örömmel olvastuk a hirdetést, hogy a Hargita táborban a női konferencia előadója lesz. Járt-e már Erdélyben?

– **Varga Anikó:** Igen, jártam már Erdélyben. Gyermekként a szüleimmel Kolozsvárig jutottunk el. Nagypám Nagyváradon született, édesapám ott járta a felső

tagozatot. Több rokonunkat látogattunk Várad környékén. Ezután egy hosszabb szünet következett. Majd, ha jól emlékszem három évvel ezelőtt, a Hargita táborban, egy házaspáros, csendes hétvégén voltunk tanítók a férjemmel együtt.

Úgy tudjuk, a magyarországi nőszövetség elnöke. Mióta tölti be a tisztséget, és mit jelent ez a szolgálat?

– 2012. szeptemberében kaptam meg ezt a bizalmat az egyházunk vezetésétől. Előtte nem voltam a Nőbizottság tagja, így újként kerültem a csapatba.

Nagyszerű dolog szolgálni az Urat egy jól működő, elfogadó, és

tiszteletteljes környezetben. A női missziómunka megerősítése a célunk. Különösen igyekszünk odafigyelni a lelkipásztor feleségekre. Évente két alkalmat csak nekik szervezünk. Képzésekkel készítjük fel a „szenteket” a szolgálatra.

Országos női konferenciát tartunk, aminek formáját igyekszünk megújítani, hogy vonzó lehessen az egyházi iskolák leányai, tanárai részére is a jövőben. Évente meglátogatjuk a baptista fenntartású idősek otthonait is. Központi imánapot tartunk Budapesten november elején.

Anyagilag is igyekszünk támogatni a gyermekekkel bővülő lelkipásztor családokat. A Női Misszió Munkacsoport (régi nevén Nőbizottság) működését is jó hangulatú csapattalálkozásokkal, egymás és önmagunk jobb megismerésével tesszük hatékonyabbá.

Családjáról és gyülekezetéről, ha megosztana néhány fontosabb jellemzőt:

– Varga Györggyel 27 éve kötötünk szövetséget. Négy gyermekkel ajándékozott meg az Úr bennünket. Három fiunk 21, 19, 17 évesek, kislányunk 9 éves. 11 éve indítottuk útjára négy másik családdal az érdeklődő gyülekezetet lakóhelyünkön. Ma 60 körüli tagunk, 40 körüli gyermek, 30 ifis, és körülbelül 20 látogatónk van.

Milyen üzenettel készül az erdélyi csendesnapra?

A témát a nőszövetség adta meg: *Tanuljunk együtt beszélni, és hallgatni!* Meggyőződésem, hogy legtöbbször a szív legmélyén van a probléma akkor, amikor nem a kívánt hatást éri el szavaink – először ezt fogjuk megvizsgálni. Majd a „mikor, mit, és hogyan mondjuk”-ra keressük a választ az ige alapján. A hallgatásnál is körbejárjuk, hogy mi kell ahhoz, hogy tudjunk figyelni a másakra, és hogyan érdemes hallgatni. A délután folyamán, úgy tudom, ezt több formában gyakorolhatjuk is.

Kérdezhetjük az életkorát?

– Óh, igen, 49 éves vagyok, és nagyon élvezem.

Ha valamit nem kérdeztünk, de szívesen elmondaná:

Nagyszerű lehetőségnek tartom ezeket a csendes hétvégéket. A hétköznapi és a gyülekezeti viselkedésünkbe, kultúránkba sok nem biblikus elem épült be, amiket így távol a megszokott környezettől, könnyebb felismerni és helyre tenni. Hiszem, hogy sok áldásban lesz részünk, és tudom, hogy a szervezők sok-sok imádsággal vetik meg az alapjait a hargitai együttlétnek.

(Kérdések: Szilágyi László)

A viselkedésünkbe, kultúránkba sok nem biblikus elem épült be, amiket így távol a megszokott környezettől, könnyebb felismerni és helyre tenni.

HIRDETÉS

Női csendesnapok május 16-18-án, a Hargita táborban

Tanuljunk együtt: beszélni és (meg)hallgatni! – mert „Ideje van a hallgatásnak, és ideje a szólásnak” (Préd 3,7)

Szeretettel hívunk minden kedves nőt – lányokat és asszonyokat –, gyertek el az élet iskolájának egy „különórájára” a Hargitára! A megkezdett sorozat folytatódik egy újabb olyan témával, ami sokunk számára folyamatos dilemmát jelent, hogy helyesen és idejében tegyük. Ez pedig a beszéd, vagyis a nagy kérdés: szólni vagy nem szólni?!

- Előadó Varga Anikó (Budapest), zenei szolgálat: Menora együttes.
- Részvételi díj: 120 lej. Jelentkezni (akár csoportosan is) Szász Erzsébetnél, a köv. címen: enoszovetseg@gmail.com. A jelentkezés akkor válik érvényessé, amikor a teljes részvételi díjat átutalják a Nőszövetség bankszámlájára: Conventia Bisericiiilor Crestine Baptiste Maghiare din Romania, RO180TPV220000744582R001.
- További információkat az Eszter-blogon, illetve a Facebook-on teszünk közzé.

Nyíregyházán a 26. TELEK

Istenünk végtelen szeretete folytán március 7-9. között megtarthatuk a 26. TELEK (Tiszántúli és Erdélyi Lelkimunkások Evangelizációs Közössége) találkozót, melyen gazdagon tapasztalhattunk Urunk áldását. Ez alkalom célja elsősorban a közösség gyakorlása. Emellett azonban arra is hangsúlyt fektetünk, hogy megosszuk egymás gondolatait és látásait bizonyos bibliai, lelkipásztori témákkal kapcsolatban, azért hogy egymástól tanulva hatékonyabban végezze ki a maga helyén az Urtól kapott feladatot. A mostani találkozásunk központi témája a köv. volt: „A világmisszió és helyi misszió közötti kapcsolatok” (impulzusok, a korunkban érzékelhető eszkatológiai jelek, és azok igehirdetői, lelkigondozói, életviteli iránymutatásai).

A nyitó nap házigazdája a nyíregyházi baptista gyülekezet volt, ahol kedves testvéreink mindent elkövettek azért, hogy a megjelentek jól érezzék magukat. Az imaközösség után először Dr. Keszi Krisztina orvos-misszionárius szolgálatát hallgathattuk meg, aki már több éve, hogy Zambiában végez missziómunkát, segítve fizikailag és lelkileg az ottani embereket. Az előadásában képekkel színesítve bemutatta azt, hogy mit is jelent egy olyan helyen végezni az evangélium hirdetését, ahol a körülmények egyáltalán nem barátságosak és modernek.

Ezután következett János Csaba testvér szolgálata, aki a nagybányai magyar baptista gyülekezet lelkipásztora. Testvérünk a misszió témájával kapcsolatban három kérdést érintett: ki kell végezze a missziót, hol kezdődik a misszió, és meddig terjedhet ki a misszió? Arról is hallhattunk, hogy igazából csak az tudja a missziót Isten szerint végezni, aki odaszánt életű hívő ember, akit Krisztus szeretete motivál, aki féli az Urat, és aki kész az evangéliumért mindent elviselni.

Az előadás és a délelőtti alkalom végeztével alkalmunk volt közösen elfogyasztani a finom ebédet, miután a magyarországi lelkipásztor testvérek a hozzájuk beosztott erdélyi lelkipásztorokkal együtt hazautaztak, hogy majd este ki-ki a saját körzetében részt vegyen az evangelizációs jellegű istentiszteleteken.

Másnap két csoportra lett felosztva a lelkipásztorok közössége. Az egyik csoport Berettyóújfaluban, míg a másik csoport Szamoszszegen találkozott. Mindkét helyen „A világmisszió és a helyi misszió közötti kapcsolatok” témáját tárgyalták tovább kedves testvéreink, felhasználva azon gondolatokat, amelyeket hallhattunk az előző nap két előadása során. Ezen alkalmakkor nagyobb hangsúlyt kapott a téma felbontása beszélgetés szinten, így mindenki elmondhatta gondolatait, vagy esetleg kérdéseit a misszió

témájával kapcsolatban. Mindkét helyen nagyon áldott lelki közösség alakulhatott ki, amiért hála legyen a mennyei Atyánknak.

A záró alkalmak vasárnap délután lettek megtartva, a távolság miatt szintén két különböző helyen. Az egyik záró alkalom a Debrecenben levő Szappanos utcai baptista gyülekezetben lett megszervezve, ahol Gál Győző testvér hirdette az ígét, aki az érmi-hályfalvai gyülekezet és körzete lelkipásztora. A másik záróalkalom házigazdája a nagyvarsányi baptista gyülekezet volt, ahol Borzási Pál testvér szölte Isten ígétét, aki a magyarlónai baptista gyülekezet lelkipásztora. Mindkét gyülekezet testvériségének hálásak vagyunk kedves vendégszeretükért.

Mit is mondhatnánk még e rövid beszámoló végén. Minden áldásért Istené legyen a dicsőség, és nagy várakozással tekintünk a következő TELEK konferenciára, amelyet ha az Úr megengedi, akkor ez év ősszén Erdélyben fogunk megtartani.

JÁNOS CSABA *lp.*, Nagybánya

„Hanem vesztek erőt, minekutána a Szent Lélek eljö reátok: és lesztek nékem tanúim úgy Jeruzsálemben, mint az egész Júdeában és Samariában és a földnek mind végső határáig.” (ApCsel 1:8)

Rádióistentiszteletek 2014-ben

A Kolozsvári Rádióban, középhullámon: 603 kHz (Bukarest), 909 kHz (Kolozs és Beszterce-Naszód megye), 1197 kHz (Brassó és Kovászna megye), 1314 kHz (Temes és Arad megye), 1323 kHz (Maros megye), 1404 kHz (Máramaros megye) és 1593 kHz (Bihar, Szeben és Hargita megye), valamint a 95,6 és 95,4 MHz-es ultrarövidhullámon (Szatmárnémetiben), 25 perces baptista rádióistentiszteleteket sugározunk, minden hatodik vasárnap 17:30 órától, amelyek hallgathatók még interneten is, a *kolozsvariradio.ro* honlapon.

Újévkor, húsvétkor, pünkösdkor, reformáció emlékünnepén és karácsonykor ökumenikus adások keretében hallhatók a baptista üzenetek, ígét hirdet dr. Borzási István lelkipásztor.

Az adások beosztása a következő:

január 12.	Bír 6,24-32	Bálványrombolás
február 23.	Bír 6,33-40	Előkészületek a harcra
április 6.	Bír 7,1-8	Az erőtlenségben megnyilvánuló erő
május 25.	Bír 7,9-22	Mi szükséges a győzelemhez
július 13.	Bír 8,1-12	Gedeon csapdái
augusztus 24.	Bír 8,22-32	Gedeon rossz vége
október 5.	Bír 9,1-6	Abimelek, a pusztító töviskirály
november 23.	Bír 9,7-15	Jotam példázata
2015. január 4.	Bír 10,1-5	Thola es Jair, két kis bíra
2015. február 15.	Bír 10,6-16	Nagy elfordulás, nagy kegyelem
2015. március 29.	Bír 11,12-29	Jefte üzenete Ammon királynak

Az Evangélium Hangja Rádió magyar nyelvű adásokat sugároz

- **Nagyváradon** a 92,1 MHz frekvencián, szombaton 20:30-tól (gyermekműsor), kedden 8:15-től és szerdán 8:30-tól. Interneten a *ve-oradea.ro* címen hallható. A műsorokat Nagy Ferencz és János Anita szerkeszti. Hangtechnikus: Bernáth Bálint.
- **Kolozsváron** a 88,3 MHz frekvencián minden vasárnap este 20:10 órától. Interneten a *rvecj.ro* címen hallható.
- **Nagyszebenben** a 89,4 MHz frekvencián minden csütörtökön 19:30 órától, a gyermekműsor után. Interneten a *rvesb.ro* címen hallható. A kolozsvári és nagyszebeni adásokban ígét hirdet dr. Borzási István lelkipásztor.
- **Brassóban** a 94,6 MHz frekvencián minden szombaton 20:00 órától, egyórás magyar adás hallható. Az adások elérhetők az Interneten a <http://baptista.ro/brasso/hu/radio.html> címen. A műsorokat Borzási Dávid szerkeszti (0735-500701).
- **Zilahon** a 94,1 MHz frekvencián (Unison Rádió), szombaton és vasárnap félórás magyar adásban ígét hirdet dr. Borzási István lelkipásztor. Interneten elérhető a *radiounison.ro* címen.
- **A Temesvári Rádióban** a 630 KHz középhullámon és a 105,9 MHz URH frekvencián (Interneten: *radiotimisoara.ro*), minden negyedik vasárnap 14:00 órától magyar igei üzenettel szolgál Boros Róbert lelkipásztor (0735-501081).
- **Aradon**, az ALT FM Rádió a 102 MHz frekvencián magyar nyelvű adásokat sugároz minden kedden és pénteken 19:00 órától, az aradi 1. sz. és 2. sz. gyülekezet szerkesztésében.

Krisztus oltalmában

Védve vagyok minden bajtól,
Nem kell félnem a nyomortól.
Nem árthat nekem semmi sem,
Megóv, megtart hű Mesterem.

Krisztus oltalmában vagyok,
Fújhatnak szelek, viharok,
Ostromolhat vad ellenség,
Jöhet szenvedés, betegség.

Krisztus oltalmában lelkem
Mindig biztonságnak örvend.
Vele az élet boldogság,
Mérhetetlen nagy gazdagság.

Oltalmában oly jó élni,
Ellenségtől nem kell félni.
Megvéd most, és ama napon,
Majd a végső számadáson.

Hitben élve mindig várom,
Nincsen már kárhoztatásom.
Áldott béke, s nyugalom van
Jézus Krisztus oltalmában.
(1984)

Örökké élünk

A dalunk, a szavunk,
Tervünk, akaratunk,
Életünk, jellemünk,
Hitünk és győzelmünk
A semmibe hull.

Megváltónk szava,
Terve, akarata,
Élete, jelleme,
Hite és győzelme
Örökkévaló.

Ha dalunk a szava,
Tervünk akarata,
Életünk élete,
Hitünk győzelme:
Úgy örökké élünk!
(1985)

Gergely István (New York) versei

„Egyetlen szóval, ha kifejezhetném: HŰSÉG”

A magyarországi Baptista rádióban hétfő délelőttönként, romániai idő szerint 11 órakor nyugdíjasoknak szól műsor. A szerkesztő Lovas András március 10-én a mikrofon előtt Tőtös János ny. lelkipásztorral beszélgetett. A harmincperces interjúban sorra kerültek a több mint hatvan év legfontosabb eseményei, elindulva a szülőföldtől egészen a legutolsó, az erdőszentgyörgyi szolgálati helyig. Befejezésül a jelenről érdeklődött a riporter, végül pedig feltette a kérdést: *Mit üzenne Tőtös testvér a mai igehirdetőknek?* Az alábbiakban a két utolsó kérdés és felelet rövidített változata következik.

– **Lovas András:** Kedves szolgatársam, mikor lettél nyugdíjas, és mi történt azután?

– **Tőtös János:** 2009. júniusában kaptam meg a lehetőséget nyugdíjba vonulásra, de még egy évet szolgáltam nyugdíjas lelkipásztorként az erdőszentgyörgyi körzetben.

2010. májusában költöztünk a magyarországi Vecsésre, ahol nagyobb fiunk gyülekezetplántálásban szolgál, a rákoskeresztúri baptista gyülekezet kirendelése folytán (ennek a gyülekezetnek lettek tagjai).

2011. és '12. között Papp János lp. felkérésére és a kondorosi baptista gyülekezet hívására besegítettem a missziómunkába Kondoroson és Orosházán.

2013-tól alkalmi meghívásoknak igyekszem eleget tenni, és a könyörgésekben kivenni részemet, imahátterben szolgálni: családi körömről, a vecsési misszióért, az erdélyi és a magyarországi lelkimunkásokért, a régebbi munkatársakért, ismerősökért. Igyekszem részt venni a baptista egyház által szervezett konferenciákon, vagy a missziókerületi találkozón. Így, idős korom ellenére is sok új barátom lett, még a fiatalabb lelkimunkások között is. Hasonlóképpen

igyekszem eleget tenni meghívásoknak, ha szolgálatra felkérnek lelkipásztor barátaim, ahogy Lovas András tv. is felkért besegítésre parányi rádiós szolgálatra.

– **L.A.:** Igen, nagyon köszönöm, hogy havonta több áhítatot te írsz meg, és olvashatok be, amikor halljuk, hogy idős Tőtös testvér írta, akkor rád gondolunk örömmel... Utolsó kérdés szeretném föltenni: Mit üzensz a mai korban, a mai lelkipásztoroknak, a mai igehirdetőknek?

– **T.J.:** Azt hiszem, hogy talán egyetlen szóval lehetne kifejezni, hogy hűség, az iránt a Megváltó iránt, aki elhívott az ő szolgálatára. És gondolok arra, hogy ehhez nagy erőbevetés kell. Különösen a fiatalabb generáció megértésére, vagy megnyerésére, amiben az idősebb generációnak igen nagy feladat adatott. Ahogy a próféta is mondja, hogy az atyák szívét fordítja a fiak felé. A fiak szíve nehezebben fordul, az ő megnyerésükért imádságban az Úr vezetését kérni.

– **L.A.:** Még elmondhatom, amit Tőtös testvér elhallgatott, hogy verseskötete is megjelent Erdélyben, ami talán már elfogyott, de az interneten is fenn van...

Az archív felvételen Tőtös János (az első sorban balról a első) a szolgatársakkal egy tíz évvel ezelőtti lelkipásztortalálkozón, Marosvásárhelyen.

A fiatalok ismerjék meg az elődök életét és a szolgáló lelkületet

A nyugdíjasoknak szóló rádióműsor szerkesztője szintén nyugdíjas:

Lovas András

(az alábbi fotón)

– *Mesélj magadról, hogy kapcsolódsz ehhez a szolgálathoz?*

– Nyugdíjas lelkész vagyok, de önkéntesként igyekszem több területen szolgálatot végezni. A Jóisten adott erőt, egészséget, aktív vagyok, igyekszem bizonyosságot tenni minél több embernek. Amikor az Egyesült Államokban lelkészként szolgáltam, a CHYR kanadai rádió magyar adásába több mint három éven keresztül én készítettem az áhítatokat.

– *Akkor megvan a rádiós háttér...*

– Azért jelentkeztem, mert van tapasztalatom, szerettem volna az indulást segíteni ezzel. Jézus is azt mondta: „Jobb adni, mint kapni”. Az öröm, hogy én szolgálhatok, adhatok, másokat Jézushoz vezethetek, megfizethetetlen. Ez a rádió azért van, hogy szolgáljunk vele. Örömmel hirdetjük azt az igazságot, ami mindenek fölött áll és örök. Az egyik műsorom egy zenés napi áhítat, a másikban pedig nyugdíjas lelkipásztorokat mutatok be. Fő célom az, hogy a fiatalok ismerjék meg a szolgáló lelkületet, hogy az elődök hogyan gondolkodtak. Milyen nehézségekkel kellett megküzdniük a szolgálat érdekében. Historia est magistra vitae, azaz a történelem az élet tanítómestere. A régi emberek hibáiból, erényeiből sokat lehet tanulni. Így a lelkészek története is tanítja a hallgatókat. (*KáVé – Békehírnök, március 2., részlet*)

Tizenkettedikes konferencia Kolozsváron

Nyolcadik alkalommal szervezték meg Kolozsváron a fiatalok a Tizenkettedikes konferenciát, elsősorban egyetemre készülő, egyetem előtt álló fiataloknak, de nem csak.

Közel kilencvenen gyűltek össze egy hétvégére, márciusban, egyetem előtt álló és egyetemista fiatalok egyaránt. Márta és Johanna kolozsváriak, így máskor is voltak már a konferencián, idén viszont tizenkettedikeseként vettek részt. Megosztják, milyen is volt számukra a konferencia.

Számunkra az idei konferencia egy különleges alkalom volt, mivel tizenkettedikesként vehettünk részt. Március 21-23. között zajlott le, amikor sok helyről a kolozsvári gyülekezetbe gyűltünk össze. Minden konferencia valami újat hoz a fiatalság számára. Véleményünk szerint ezek az alkalmak megadják a lehetőséget, hogy feltaláljuk magunkat, és részt vegyünk különböző eseményeken.

Három csodaszép nappal áldott meg bennünket Isten, megfelelő idő volt ismerkedni és közelebb kerülni Istenhez. A konferencia péntek délután kezdődött. Az esti program dicsőítéssel kezdődött, majd az istentisztelet, amit Petyár Sándor Lóránd ifjúsági lelkipásztor tartott. A konferencia témája az önállóság volt, amit részekre

bontott. Első nap *Viszlát otthon!* (Mk 7:10, Lk 8:21), második nap *Idegenben is otthon* címmel tartott előadást (Péld 3:5-6, Zsolt 115:11). Elmondta, mit is jelent önállónak lenni, milyen előnyei és hátrányai vannak az önállóságnak, vagy a „kirepülésnek”. Vasárnap a gyülekezetünk lelkipásztora, Kis-Juhász Vilmos tartotta az istentiszteletet.

Az alkalmakon, tanításokon ráébredtünk, hogy az önállóság akkor kezdődik el, amikor „kirepülünk” a szülői otthonunkból, és rá vagyunk utalva arra, hogy a saját lábunkon álljunk meg, és a felelősség is a miénk. A teljes önállóság ugyanakkor az, amikor anyagilag is függetlenedni tudunk. Még egy gondolat, ami megragadta a figyelmünket, hogy legnagyobb Mesterünk az önállósodásban Isten. Fontos ezt tudnia minden fiatalnak. Legyünk úgy önállóak, hogy Tőle ne függetlenedjünk, hanem folyamatosan Tőle függjünk!

A konferencia egyik érdekessége volt, hogy részt vehettünk egy abortuszellenes felvonuláson. Csodaszép időt kaptunk, és lelkesen vettünk részt

ezen. Közben lehetőségünk volt új embereket megismerni, elbeszélgetni velük, bizonyosságot tenni.

Hálásak vagyunk Istennek, hogy részt vehettünk ezen a felvonuláson. Ez által felhívtuk Kolozsvár lakosainak figyelmét arra, hogy az abortusz nem egy helyes megoldás, hisz Isten szemében ez bűnnek számít. A mai világban ez a téma vitatott, viszont sokan ehhez a megoldáshoz folyamodnak, ami nem más, mint egy emberi élet kioltása.

Szombat délután egy csoportos játék volt, amely megmozgatta a fiatalokat úgy fizikailag, mint pszichikailag. Több mint tízen voltunk egy csoportban, és különböző feladatokat kellett teljesítsünk, különböző helyeken a városban, így a nem kolozsvári, de idekészülő fiatalok megismerhették Kolozsvárt, a fontosabb helyszíneket. Nagyon jó volt látni, amint egy csoporton belül különböző személyiségű és tehetségű fiatalok egy egészet alkotva, és összedolgozva oldották meg a feladatokat.

A kihívás abban rejlett, hogy a feladatok több tudományágatból

Ifjúsági rendezvények 2014-ben

- Május 16-18. Ifjúsági vezetőképző hétvége – Debrecen, Dorcas tábor
- Augusztus 11-17. Országos ifjúsági tábor – Hargita
- Augusztus 26-28. Keresztyén zenei fesztivál – Köröskisjenő (Kings Land)
- Szeptember 26-28. Országos ifjúsági konferencia – Zilah
- November 29. Emabisz vezetőség-választás – Kolozsvár
- Dec. 30.-január 2. Szilveszter, Hargita tábor

Bővebb információk: www.emabisz.ro és facebook.com/emabisz

⇒ voltak, és így a csoport minden tagjának tudására és képességére szükség volt. Mindenki azt a feladatot oldotta meg, amelyikben a legjobbnak érezte magát. Ezen játék által jobban megismerhettük egymást, és új barátságokat köthettünk.

Este, amikor visszaértünk a gyülekezetbe megpihentünk, lehetőségünk volt beszélgetni egymással, megosztani az élményeinket, megérdeklődni, hogyan sikerült megoldani a citytour-os feladatokat.

Ezek után a vacsora meglepetéssel várt bennünket. Amikor a gyülekezetünk alagsorába lementünk, gyertyafénnyel és kellemes háttérzenével vártak, ami szép, és különleges volt számunkra. Tizenkettedikesek lévén különlegeseeknek éreztük

magunkat, mivel elsősorban ez a tizenkettedikeseknek lett szervezve, hogy ennyire figyelmesek a nagyobbak velünk, és kellemes meglepetéseket szereztek nekünk.

Úgy gondoljuk, hogy az Úr munkálkodott közöttünk, és éreztük, hogy velünk volt. A vendégek a konferencia által megismerhették jobban Kolozsvárt, és új barátokat szerezhettek. Megkaptuk az elméletet az önállósodásra, a gyakorlatbaültetés következik, amikor eljön az ideje. Mindannyian új élményekkel és tapasztalatokkal gazdagodva tértünk haza.

ADORJÁN JOHANNA és
ALSZEGI MÁRTA
Kolozsvár

Anyám

Mit is mondhatnék neked?

Valami nagyszerűt, valami kedveset?

Ékes szavakat arról formálnák bár,
Hogy mit jelentessz nekem, anyám.

De a betűk csak elkopnak a papíron,

Mégis szívem teljességiből akarom,

Hogy tudd, mi vagy nekem, anyám.

Teremtő kezében formált edény,

Melyből minden áldása hull reám.

Vigasztalan, zord időkben remény,

Ölelő kéz, ha elborít tajtékzó hullám,

Áldott védelmező, békés menedék.

S benned vagyok, ki immár lettem én,

Bár minden hálám szavakba

önthetném,

Minden imát, mit lelkemben rólad

őriztem,

Hisz tudom, általad nagyon szeret az Isten.

Rusu Szidónia
Gernyeszeg

*Nem vagyok tökéletes –
szembesülök újra meg újra
ezzel a ténnyel a minden-
napok forgatagában.
Mondhatnám úgy is, hogy
Isten még nem fejezett be
engem, de hatalmas kiváltságnak tartom, hogy
dolgozik rajtam Mesterem,
formál és csiszol, amíg egyre
inkább kiábrázolódik
bennem a Krisztus.*

Egy lelkipásztor-feleség és édesanya,
Boros Róbertné Emília címdoldali írásából
való az idézet. A mellékelt illusztráló fotón
cikkírónk családjával látható: Viktória 14,
Títusz 12 és Róbert 8 éves.

2013. szeptember 30-án kísérté utolsó útjára a gyászoló család és a magyarkéci gyülekezet **Juhász Mihály** testvér földi sátorházát. Élete, tevékenysége, az Úr iránti ragaszkodása példaértékű volt családja és környezete számára. Isten vigasztaló üzenetét a János 12:27-30 alapján Veress Efraim érszólósi lelkipásztor testvér hirdette. A temetésen a margittai és érszólósi összevont énekkar szolgált. A feltámadás és a boldog viszontlátás reménységével váltunk el egy ideig egymástól. Emléke legyen áldott, és az Úr vigasztalja meg a gyászolókat! *(Zeffér Szabolcs és Tímea)*

Hirtelen jött a hazahívó szó **Sánta Árpád** részére március 2-án, vasárnap hajnalban. A porsátor földbe helyezése két nappal később történt, kedden, délután 2-től, a nagyváradi temető kertben. Népes sereg igyekezett végtisztességet tenni, vigasztalódást kívánni a gyászoló családnak.

Az istentisztelet Krisztus testének sokszínűségét, mégis egységét bizonyította. A kápolnánál levő szertartást Giorgiov Adrián lp. vezette, s Bányai János lp. kezdte meg imával. Isten vigasztaló üzenetét Megyesi József ny. lp. továbbította az Ef 1:2,5 alapján, aki gyermekkorától ismerte elköltözött testvérünket. A szolgálat után a román ajkúak felé is hangzott az evangélium, s a megtérésre szóló felhívás Teddy Ciuciui tv. által, ezt követően Szűcs Tibor tv., a Szűcs Family könyvkiadó felelős szerkesztője olvasta fel a

nekrológot. A beszédek között a belvárosi gyülekezet énekesei szolgáltak, majd Bálint Pál ny. lp. imával zárta az istentisztelet első részét. A temető kertben Billy N.G., a Biruinta gyülekezet lelkipásztora Nagyváradról adta át a vigasztaló szavakat, melyek román nyelvre lettek tolmácsolva. A 2Kor 5:15 szerint Giorgiov Adrián lp. mondott záró gondolatokat, s a befejező ima Filimon Dorel diakónus részéről hangzott el. Kegyelmes Istenünk vigasztalja a gyászolókat. *(Meleg Adina)*

Sánta Árpád 1947. október 8-án született Tamásfalván, Kovászna megyében. Fákó néven született, de 3 éves korában a Sánta család örökbe fogadta és saját gyermekként nevelték Bereckben. Már fiatal korban látogatta a baptista gyülekezet alkalmait, és mikor az Úr megszólította, 20 éves korában, engedelmeskedve alámerítkezett, és a sepsiszentgyörgyi gyülekezet aktív tagja lett. Élete legfőbb célja az volt, hogy embertársait, rokonait, barátait az Úrhoz vezesse.

1973. augusztus 23-án házasságot kötött Balaton Ibolyával és Nagyváradra került. Istenünk megáldotta őket 40 év boldog házassággal és megajándékozta őket öt gyermekkel. Mindent elkövetett annak érdekében, hogy gyermekeit az Úrhoz vezesse és az ÚR meg is adta ezt az örömet neki. Bátorító szavai fel-felcsendülnek szívünkben: „Vidd tovább, amit elkezdted!” Mikor felnyitottuk hátrahagyott Bibliáját, jelzővel megjegyezve és aláhúzva ezt találtuk: „Mert nekem az élet Krisztus, és a meghalás nyereség.” *(Szűcs Tibor)*

„Ne szégyellj megvallani hitünket!”

– Egy anabaptista édesanya levele a börtönből –

Az anabaptizmus Zürichben kezdődött 1525-ben, amikor is néhány egyszerű ember úgy döntött, hogy megkereszteli egymást. A protestáns Zürich kökeményen vágott vissza. Félelmetes iróniával határozatot hoztak, hogy fojtsák vízbe azokat, akik akárcsak nézőként is részt vesznek az anabaptista szertartáson: akinek víz kell, megkaphatja. Az anabaptisták sokkal nagyobb arányban szenvedtek mártírhalált hitükért, mint bármelyik keresztyén csoport a történelem során – ideértve az első keresztyéneket is. A 17. században a *Mártírok tükre* c. könyvbe gyűjtötték össze történeteiket. Ebből való az alábbi történet. 1573-ban, Antwerpenben bebörtönöztek egy fiatal házaspárt. Az anabaptista édesapát kivégezték, az édesanyával pedig csak addig vártak, míg megszülte gyermekét. Kivégzése előtt levelet írt ez az édesanya alig megszületett leányának. Ebben arra kéri kislányát, hogy ha felnő, ne szégyellje máglyán megégetett szüleit.

„**Legkedvesebb gyermekem!** Isten igaz szeretete adjon sok erőt neked, aki még olyan fiatal vagy, és akit nekem itt kell hagynom ebben a gonosz, megromlott és veszett világban.

Ó, bárcsak tetszett volna az Úrnak, hogy felnevelhesselek, de hát ő másképp akarta. Az ő akaratából történt minden édesapáddal és velem. Olyan szorosan összetartoztunk mi, hogy az egész világért se adtuk volna egymást, s az Úr kedvéért mégis el kell válnunk egymástól. Csak egy fél esztendő adatott együtt élnünk, ezután letartóztattak minket, mert lelkünk üdvösségét kerestük. Ne szégyenkezz miattunk; a próféták és az apostolok is ezen az úton jártak. Drága édesapád vérével bizonyította, hogy ez az igazság; és remélem, hogy én is ugyanezt tanúsítom majd véremmel, jól tudván, hogy odaát találkozom veled, bár a test és a vér a bitón és a vérpadon marad.

Én drága Jannikám, ne szennyezd be szíved soha mocskos beszéddel, galád hazugsággal, ne rohangálj az utcán, mint más rossz gyermekek, hanem inkább fogj egy könyvet, olvasd és keresd azt, ami üdvösségre nézve hasznos! És most, Jannikám, kedves kis báránykám, aki még nagyon kicsiny és fiatal vagy, rád hagyom ezt a levelet és egy aranyforintot, amelyet itt őriztettem a börtönben, ezt hagyom rád emlékül és bizonyosággal. Olvasd majd el, amikor már megérted, és őrizd meg emlékezetedben édesapádat és édesanyádat, amíg csak élsz! Ne szégyellj megvallani hitünket, mert igaz evangéliumi hit ez, amelynek nem lesz párja a földön!” *(Részlet az Ellenfeleink erényei c. írásból; a 2010-es Múlt, Jelen, Jövő baptista kalendárium közlése alapján.)*

„A gyertyák lassan ellobbannak...”

– Emlékképek Sánta Árpádról –

A Szeretet januári számában adtunk hírt Balaton Zoltánné Koszta Vilma versgyűjteményének bemutatójáról. Az eseményen a költő kisebb lányának férje, Sánta Árpád is szólt a Balaton családdal kapcsolatos élményeiről.

„Kívánunk mi együtt mennybe menni” – énekeltük a vacsora végén, azon a március eleji vasárnap estén. Eközben az asztal közepén lila gyertya égett. Az ének után csendben ellobbant.

Két héttel később utolsó útjára kísértük Árpádot. Sokan, sokszínű gyászoló tömeg. Komor felhők nehezdedtek fölénk. Fájdalmasan.

Az eltávozót sajnós élete utolsó szakaszában ismerhettem meg. De ebből a megismerésből valódi testvérkapcsolat, barátság nőtt ki egyszerűen, természetesen. Emlékeimből próbálom összerakni a portréját. A lelkében őrizte – Tamási módjára – a székely hegyek látványát, szülőföldje szeretetét. Minden székely titkos „honvágyát”. Akárcsak a viharokhoz, kemény telekhez szokott fenyő, megingott ugyan, de kiegyenesedett. Ég felé tört újra. Csendben maradt, a Krisztusért vállalt szenvedéseit kegyelemnek tartotta (Fil 1:29). Fájdalmában anyósa értette meg legjobban. A Fiam-Anyám ritkaság, hiteles szeretet-kapcsolat éltette meg. Ennek valódiságát igazolja a költő anyós egykori kijelentése is:

– Meglátjátok, Árpád fogja kiadatni a verseimet! Prófécia volt. Erről azonban ő szerényen hallgatott.

Az első bemutatón már felfigyeltem izes székely beszédére. Ezen az estén „es” úgy beszélt, mintha szülőföldje népéhez intézte volna szavait: tisztelettel, szeretettel, lelkesedéssel. Mi ugyan-úgy hallgattuk őt.

A versbemutatók folytatódtak különböző gyülekezetekben. Számomra életreszóló élmény maradt a temesvári út. A kocsink egyszerre amolyan száguldozó kis „imaházza” változott. Bizonyágtételek, énekek, imák hangzottak benne egész úton. Az ő ajkán ereje volt a szónak.

– Pénz, gazdagság nem kell nekem! – énekelt őszintén. Igazi krisztusi értékrend határozta meg az életét. Egyedüli „luxustárgya” az elegáns, fekete bőrkötéses Bibliája volt. Az odafennvalóért áldozott mindent: időt, energiát, anyagiakat. A pénz hatalmát nem ismerte. Csak a szeretetét. Őszinte jellemére, amely olyan egyenes volt, mint a székely fenyő, a képmutatásnak

árnyéka sem vetődött. Hiteles keresztyén életútja a Szentlélek vezetése alatt megélt csodák sorozatán lett. Külön novellákat lehetne írni átéléseiről.

Egy régi szilveszteren valaki a „Rabszolgasors” című verset szavalta.

– Ő lesz a feleséged – jelentetett ki Árpádnak.

– De Uram, kendő van a fején – kételkedett, vagy inkább csodálkozott. Aztán négy évtizeden át élhettek együtt, harmonikus házasságban.

A siralom völgyében azonban gyakran érték fájdalmak is. Családfőként munkanélküli lett. Kevés pénzéből egy misszionáriusnak küldött segítséget. Amint a postáról hazafelé tartott, találkozott egy régi ismerőseivel. Micsoda időzítés volt ez is! Értesült ugyanis tőle egy esetleges munkalehetőségről.

– Siess, add be holnap a kérvényt! – hangzott a sürgetés. Úgy tett. Tizenöt személyt alkalmaztak. Ő a tizenhatodik volt. Felvették. Az egykor szellemi munkát végző férfi (matematikát tanított) hűséggel állt helyt a nehéz, jellemformáló munkában.

Életeseményeiben mindig felfedezte az Úr kezét. Erőssé edződött hittel járt a nehéz utakon is. Emberközi kapcsolataiban egyszerre tudott kemény, már-már darabos és gyöngéd, szeretetteljes lenni. Őszinteség, nyíltság által számos baráti kapcsolattal ajándékozta meg. Ápolta ezeket a köteleket. Céltudatosan, kreatív tervvel állt elő. Egy délután felhívott. Úgy beszélt, olyan közvetlen hangnemben, mintha nem négy hónapja, de negyven éve ismernék egymást:

– Jön a tavasz! Szeretném, ha találkoznánk veletek legalább kéthetente, fenn a hegyen. Imádkoznánk, beszélgetnénk, még akadna valami kis testi táplálék is.

Örömmel mondtunk igent. Szavaiban ott bujkált a jellegzetes székely humor, amit Tamási műveiből jól ismertem. Csakhogy nála letisztult, szent formában volt jelen. Imái pedig nem a keresztyén nyelvezet szókincséből szépen megszerkesztett szövegek voltak, hanem élő, erőteljes, bátor imák. Csak az Úrral baráti kapcsolatban lehet

így imádkozni. Nem csoda, hogy a „hegyre” hívott, a Hegyen tanulhatja ezt meg az ember!

Itt töltötte utolsó szombat délutánját is unokáival. A ragyogó előtavaszi nap-sütésben szokatlanul sokat játszott velük. Másnap folytatni akarta. A Játék véget ért. Az Élet nem. Az igazi, az örök számára most kezdődik. Nem felejttem el a március első vasárnapja reggeli telefonhívást:

– Apuka rosszul van.. Kicsit később:

– Hideg a teste. Már Jézusnál van. Ledöbbsentem.

– Nem tudom elhinni, mintha álmognám az egészet – jól emlékszem felesége szavaira.

Egy nappal később így folytatta:

– Isten időzítése volt. Készült rá. A bibliajelzője a Filippi levél első és második részénél volt elhelyezve. Aláhúzta a következő igeverset: „Mert nékem az élet Krisztus, és a meghalás nyereség.” (Fil 1:21)

Különös érzés volt Árpád Bibliájában olvasni a további aláhúzott sorokat: „Teljesítsétek be az én örömet, hogy egyenlő indulattal legyetek, ugyanazon szeretettel viseltetvén, egy érzésben, egyugyanazon indulattal lévén; ...egymást különbnek tartván ti magatoknál” (Fil 2:2,3b). Életmódjává váltak a fenti igék. A szentek közösségében, a különböző keresztyén gyülekezetek élő tagjaiból alkotott sokszínű, mégis tökéletesen egységes Krisztus-testben hitt. A láthatatlan egyházban, amely mégis látható az egymásért hozott áldozatban, a valódi testvér-kapcsolatban, mosolyban, szóban, tettben, a másokat magánál különbnek tartó alázatban – a szeretetben. Ezt élte és hirdette. Egy alkalommal spontán létrejött kis közösségünkben (hatan voltunk) „áttörésért” imádkozott. Egy szívvel, lélekkel mondtunk rá áment. Nem halkult el azóta sem a szó, a vágy.

Tovább él, tovább kell élnie bennünk. Így kívánunk mi együtt mennybe menni! Komolyan véve a felhívást. Az idő sürget. A gyertyák lassan ellobbannak...

BUZLE KLÁRA

Id.Veress Ernő temetése alkalmából

a gyászoló család azt kérte a gyászolóktól, hogy azt a pénzt, amit koszorúra szeretnének szálni, a Hargita Keresztyén Tábor javára ajánlják fel – szegény és hátrányos helyzetű gyerekek és fiatalok táboroztatására. Sokan adakoztak névtelenül, és több adomány érkezett nevesítve is. Az adakozók részére külön köszönőlevél is ment, de ezúttal nyilvánosan is szeretnénk közzétenni a beérkezett adományokat, mely összesítve meghaladta a 20.000 RON összeget.

Az összes felajánlás, mely nevesítve és névtelenül is történt a következő: 17,682 Ron, 157,000 Ft, 150 Euro, 300 USD

Köszönettel: a Veress család

FELHÍVÁS

A törvény értelmében, ebben az esztendőben személyi jövedelemadónk **2%-át** felajánlhatjuk nonprofit szervezeteknek jövedelmi forrásaik kiegészítésére. A szalárdi **Filadelfia Noom** öregotthon vezetősége előre megköszöni azon testvérek szeretetét és együttérzését, akik szeretnének élni ezzel a lehetőséggel az öregotthon javára. Ezt az éves globális jövedelemadó-bevallás leadásakor lehet megtenni, egy formanyomtatvány kitöltésével (a Szeretet postai csomagjában küldünk), **2014. május 25-ig**.

A nyomtatványt szabadon lehet fénymásolni, vagy le lehet tölteni a következő címről www.filadelfianoom.ro/formular230.doc

Azok a személyek is, akik nem kötelesek a globális jövedelemadó-bevallás leadására élhetnek ezzel a lehetőséggel.

Köszönjük szépen a támogatást! A *Filadelfia* vezetősége nevében: **MIERLUT JÓZSEF**, Szalárd

KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS

A szalárdi Filadelfia öregek otthonából

Köszönjük szépen a **2013-as** támogatásokat a kedves testvéreknek!

Pénzbeli adományok: Füstös Árpád, USA – 100\$, Sorbán Barna, Nagyvárad – 100 lej, Elek Zoltán, Szalárd – 500 lej, Szigyártó Aranka, Nagyvárad – 200 lej, K.K., California – 100\$, Vagyon Ilona, Mihályfalva – 2500 lej, Dévai gyülekezet 400 lej.

Élelem, termény és egyébek: Avram Iancu iskola, Nagyvárad – élelem, szalárdi női kör – karácsonyi csomag és élelem, Koinonia Alapítvány, Nagyvárad – karácsonyi csomag, Elek Edit, Szalárd – élelem, Szilágynagyfalui gyülekezet – élelem, Szabó Irma, Szalárd – élelem, Elek Zoltán, Szalárd – élelem és termény, Szász Gyula, Bihar – termény, Elek András, Szalárd – termény, Szalárdi baptista gyülekezet – karácsonyi csomag, Szalárdi református gyülekezet – karácsonyi csomag.

Minden kedves támogatónk életére Isten gazdag áldását kívánjuk!

ARANYMENYEGZŐ

A kitartó hűség ünnepe volt **Soós Vince** és **Margit** 60-ik házasságkötési évfordulója. Isten kegyelméből tökéletes testi, lelki és szellemi kondícióban érték meg a nevezetes napot. Az ünnepi alkalmon a család négy nemzedéke vett részt. A családi istentiszteleten az elvetett búzamag hatvanszoros termése volt az igei alap; majd vers és ének, valamint a bőségesen terített asztal után az elektronikusan megörökített múltba nézés és emlékező beszélgetés tették emlékezetessé ezt a napot. Bárcsak lenne példa a mai nemzedék házaspárjai számára az ilyen kitartó házastársi hűség, mely egyidejűleg ad földi és mennyi áldásokat!

(*Füstös Gyula* lp., Hajdúböszörmény)

Szeretet - kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Dr. Simon József. Felelős szerkesztő: Veress Efraim. Szerkesztő-tördelőszerkesztő: Szilágyi László.

410050 ORADEA, Str.: Gen. H. M. Berthelot 5, ROMANIA. E-baptifon: **0735 500 009**, e-mail: szeretetlap@gmail.com

A lap internetes változata a következő címen olvasható: www.magyarbaptista.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Nyomtatás: Imprimeria de Vest, Oradea. A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605